

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 การศึกษาพันธุ์ ถั่วกาลเก็บเกี่ยวและวิธีการไม่ต่อปริมาณสตาร์ชทนาย่อยในหัวเพื่อกสด

หัวเพื่อกสด 4 สายพันธุ์ ได้แก่ เพื่อกหอม เพื่อกหอมเชียงใหม่ เพื่อกไม้และเพื่อกตาแดงที่เก็บเกี่ยวในฤดูร้อนมีปริมาณสตาร์ชทนาย่อยสูงสุด (ร้อยละ 48.02, 48.76, 49.97 และ 47.45 โดยน้ำหนักแห้ง ตามลำดับ) และวัดเลือกหัวเพื่อกสด 3 สายพันธุ์ (เพื่อกหอม เพื่อกหอมเชียงใหม่และเพื่อกไม้) มาผ่านกระบวนการไม่แห้งและไม่เปียก แบ่งจากเพื่อกไม้ที่ได้จากการไม่แห้งมีปริมาณสตาร์ชทนายอยมากที่สุด (ร้อยละ 49.68 โดยน้ำหนักแห้ง) และสตาร์ชาจากเพื่อกหอมที่ได้จากการไม่เปียกมีปริมาณสตาร์ชทั้งหมด (total starch) มากที่สุด (ร้อยละ 90.08 โดยน้ำหนักแห้ง) นอกจากนี้สตาร์ชาจากเพื่อก 3 สายพันธุ์ (เพื่อกไม้ เพื่อกหอมเชียงใหม่และเพื่อกหอม) มีปริมาณไขมัน โปรตีน เต้าค่าความเป็นสีแดง สีเหลืองและอุณหภูมิที่เริ่มเกิดความหนืดแน่นอยกว่าแบ่ง ส่วนค่าความสว่าง ดัชนีความขาว ความหนืดสูงสุด เปรียดawan ความหนืดสุดท้ายและค่าการคืนตัวสูงกว่าแบ่งที่ได้จากการเพื่อก

5.1.2 การศึกษาคุณสมบัติของกวยเตี๋ยวเส้นเล็กสดทดแทนด้วยแบ่งและสตาร์ชาจากเพื่อก (เพื่อกหอม, เพื่อกหอมเชียงใหม่ และ เพื่อกไม้) 6 ชนิดที่ระดับร้อยละ 10, 20 และ 30

ชนิดแบ่งหรือสตาร์ชาจากเพื่อกและระดับการทดแทนมีอิทธิพลร่วมต่อคุณสมบัติด้านเนื้อสัมผัส ค่าสี และปริมาณทรายของกวยเตี๋ยวสด ($p \leq 0.05$) เมื่อเพิ่มระดับการทดแทนจากร้อยละ 10 เป็น 20 และ 30 ด้วยแบ่งจากเพื่อกทำให้ค่าแรงดึงของเส้นเล็กสดลดลงแต่การทดแทนด้วยสตาร์ชาจากเพื่อกทำให้ค่าแรงดึงสูงขึ้น โดยกวยเตี๋ยวเส้นเล็กสดทดแทนด้วยแบ่งเพื่อกหอมร้อยละ 10 20 และ 30 และเพื่อกไม้ร้อยละ 10 มีค่าแรงดึงสูงกว่าสูตรอื่นๆ (35.89, 34.79, 33.62 และ 32.46 g ตามลำดับ) และเมื่อเพิ่มระดับการทดแทนจากร้อยละ 10 เป็น 20 และ 30 ค่าความสว่างของกวยเตี๋ยวเส้นเล็กสดที่ทดแทนด้วยแบ่งหรือสตาร์ชาจากเพื่อกมีแนวโน้มลดลง โดยเส้นเล็กสดที่ทดแทนด้วยแบ่งหรือสตาร์ชาจากเพื่อกหอมเชียงใหม่ร้อยละ 10 มีค่าความสว่างสูงที่สุด (69.25 และ 68.88 ตามลำดับ กวยเตี๋ยวสดที่ทดแทนด้วยแบ่งจากเพื่อกมีค่าความเป็นสีแดงสูงกว่ากวยเตี๋ยวสดที่ทดแทนด้วยสตาร์ชาจากเพื่อก โดยเส้นเล็กสดที่ทดแทนด้วยแบ่งจากเพื่อกหอมเชียงใหม่มีค่าความเป็นสีแดงสูงที่สุด (2.53) และการทดแทนด้วยแบ่งหรือสตาร์ชาจากเพื่อกหอมเชียงใหม่ร้อยละ 10 มีปริมาณสตาร์ชทนายอยสูงที่สุด (ร้อยละ 1.83 โดยน้ำหนักแห้ง) และสูงกว่าสูตรควบคุม (ร้อยละ 0.72 โดยน้ำหนักแห้ง)

5.1.3 การศึกษาผลของการอบแห้งกัวยเตี่ยวเส้นเล็กสดต่อคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ กัวยเตี่ยวเส้นเล็กแห้งจากกัวยเตี่ยวเส้นเล็กสด 3 ชนิด (ทกดแทนด้วยแป้งเพื่อก้มร้อยละ 10 เพื่อกhomร้อยละ 20 และเพื่อกhomเชียงใหม่ร้อยละ 30) อบแห้งที่อุณหภูมิ 45 และ 55 องศาเซลเซียส และความเร็วลม 0.4 และ 0.6 เมตรต่อวินาที

การเปลี่ยนแปลงเนื้องจากอุณหภูมิและ/หรือความเร็วลมในการอบแห้งมีผลให้ค่าแรงดึง, ความแข็งและความเหนียวหนึบของเส้นเล็กแห้งที่ทกดแทนด้วยแป้งจากเพื่อกลดลงและค่าสีความเป็นสีแดงและเหลืองเพิ่มขึ้น และแป้งเพื่อกต่างชนิด อุณหภูมิและความเร็วลมในการอบแห้งมีผลให้เส้นเล็กแห้งมีค่าการสูญเสียของแข็งขณะลวกเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับกัวยเตี่ยวเส้นเล็กสด จากกระบวนการทำผลิตภัณฑ์เส้นเล็กแห้งจากกัวยเตี่ยวเส้นเล็กสดมีผลทำให้มีปริมาณการเปลี่ยนแปลงของสารชากันย้อยเพิ่มขึ้นในกัวยเตี่ยวเส้นเล็กแห้ง โดยเส้นเล็กแห้งที่ทกดแทนด้วยแป้งจากเพื่อก้มร้อยละ 10 และเพื่อกhomเชียงใหม่ร้อยละ 30 มีปริมาณสารชากันย้อยสูงที่สุด (ร้อยละ 2.05 และ 1.83 โดยน้ำหนักแห้ง) ใกล้เคียงกับเส้นเล็กแห้งสูตรควบคุม (ร้อยละ 1.43 โดยน้ำหนักแห้ง)

5.1.4 ผลการศึกษาการยอมรับของผู้บริโภคในผลิตภัณฑ์กัวยเตี่ยวที่ใช้สารชากันย้อยจากเพื่อกทดแทนแป้งข้าว

การทดสอบการยอมรับของเส้นเล็กแห้งที่ทกดแทนด้วยแป้งจากเพื่อก (เพื่อก้มร้อยละ 10 เพื่อกhomร้อยละ 20 และเพื่อกhomเชียงใหม่ร้อยละ 30) พบว่าผู้บริโภคให้ค่าคะแนนเฉลี่ยความชอบโดยรวมของเส้นเล็กแห้งที่ทกดแทนด้วยแป้งจากเพื่อก้มร้อยละ 10 และเพื่อกhomร้อยละ 20 (6.07 และ 6.03 ตามลำดับ) ใกล้เคียงสูตรควบคุม (6.46) ซึ่งมีค่าคะแนนความชอบโดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับชอบเล็กน้อยถึงชอบ แล้วทำการจัดกลุ่มรูปแบบความชอบโดยรวมและเนื้อสัมผัสของผู้บริโภคโดยใช้เทคนิค PCA สามารถจัดกลุ่มตามความชอบโดยรวมที่มีต่อผลิตภัณฑ์เส้นเล็กแห้งทั้ง 6 สูตร ได้เป็น 3 กลุ่มคือกลุ่มที่หนึ่งชอบผลิตภัณฑ์เส้นเล็กแห้งสูตรควบคุมและเส้นเล็กแห้งทางการค้านิดที่ 1 ซึ่งเป็นกลุ่มใหญ่ที่สุด กลุ่มที่สอง คือกลุ่มที่ชอบผลิตภัณฑ์เส้นเล็กแห้งที่ทกดแทนด้วยแป้งจากเพื่อก้มร้อยละ 10 และเพื่อกhomร้อยละ 20 และกลุ่มที่สามคือกลุ่มที่ชอบผลิตภัณฑ์เส้นเล็กแห้งที่ทกดแทนด้วยแป้งจากเพื่อกhomเชียงใหม่ร้อยละ 30 และจัดกลุ่มตามความชอบด้านเนื้อสัมผสที่มีต่อผลิตภัณฑ์เส้นเล็กแห้งทั้ง 6 สูตร ได้เป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มที่หนึ่งชอบเนื้อสัมผัสของผลิตภัณฑ์เส้นเล็กแห้งทางการค้านิดที่ 1,2 และเส้นเล็กแห้งที่ทกดแทนด้วยแป้งเพื่อก้มร้อยละ 10 ซึ่งเป็นกลุ่มใหญ่ที่สุด กลุ่มที่สอง คือกลุ่มที่ชอบเนื้อสัมผสของผลิตภัณฑ์เส้นเล็กแห้งที่ทกดแทนด้วยแป้งเพื่อกhomเชียงใหม่ร้อยละ 30 และกลุ่มที่สาม คือกลุ่มที่ชอบเนื้อสัมผสของผลิตภัณฑ์เส้นเล็กแห้งที่ทกดแทนด้วยแป้งเพื่อกhomเชียงใหม่ร้อยละ 10 และเพื่อกhomเชียงใหม่ร้อยละ 30 จากการจัดกลุ่มความชอบด้านเนื้อสัมผสของผู้บริโภค 100 คน ผลิตภัณฑ์เส้นเล็กแห้งที่ทกดแทนด้วยแป้งจากเพื่อก้มร้อยละ 10 จัดอยู่ในกลุ่ม

เดียวกับผลิตภัณฑ์เส้นเลือดแห้งหางทางการค้านิคที่ 1 และ 2 นอกจากนี้ค่าคะแนนความชอบโดยรวมของเส้นเลือดแห้งหางทดแทนด้วยแป้งเพื่อกำไรร้อยละ 10 และเพื่อกำรมร้อยละ 20 มีค่าใกล้เคียงสูตรควบคุม ดังนั้น เส้นเลือดแห้งหางทดแทนด้วยแป้งจากเพื่อกำจึงมีศักยภาพเพียงพอที่จะนำมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์เส้นเลือดแห้งไขอาหารเชิงการค้าได้

5.2 ข้อเสนอแนะ

การนำสารชthonย่อยไปทดแทนแป้งข้าวเจ้าบางส่วนในผลิตภัณฑ์ก๋วยเตี๋ยวในปริมาณน้อยหรือปริมาณที่มากแต่อาจมีการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสารชthonย่อยไปเป็นสารชthonย่อยได้ขณะผ่านกระบวนการผลิตเส้นก๋วยเตี๋ยว ทำให้ปริมาณสารชthonย่อยที่ได้ในเส้นก๋วยเตี๋ยวน้อยกว่าที่ Nutrition Labeling and Education Act (NLEA) ได้กำหนดไว้ว่า อาหารที่สามารถบรรบุได้ว่าเป็นแหล่งของไขอาหาร (good source fiber) เพื่อระบุบนฉลากอาหารต้องมีปริมาณไขอาหารรวมร้อยละ 5 (Sajilata and others 2006) ดังนั้นควรมีการหาปริมาณที่เหมาะสม (optimum levels) ในการนำสารชthonย่อยไปทดแทนถ้าใช้ในปริมาณที่สูงหรืออาจจะเสริมไขอาหารชนิดอื่นๆ เพื่อการปรับสูตร เพื่อลดกลิ่นรสที่เกิดจากแป้งเพื่อก แและควรศึกษาการทดสอบซึ่ง เพื่อที่จะเพิ่มความชอบโดยรวมให้แก่ผลิตภัณฑ์ไขอาหารสูงที่เติมสารชthonย่อย นอกจากนี้อาจจะศึกษาถึงการนำสารชthonย่อยจากเพื่อกไปใช้ทดแทนในผลิตภัณฑ์ชนิดอื่นๆ เพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกในการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ และควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติเนื้อสัมผัสของเครื่องมือและการทดสอบทางประสาทสัมผัส

